

ikke desto mindre stillet mit Endringsforslag og stemmer naturligvis for det, fordi jeg dog deri seer en Haandskrækning imod Bestræbelserne fra Ministerens Side, hvis Iver for denne Sag og Dygtighed med Hensyn til disse Forhold jeg anerkjender. At gaae videre kan jeg derimod ikke efter min Overbeviisning paa nogen mulig Maade forsvare, men jeg maa indstændig fraraade Enhver, som lægger nogen Vægt paa de almindelige finantistelle Betænkkeligheder, der fra flere Sider ere fremkomne, for Diebliffet at gaae videre end netop til Bendshøselbanen. Imidlertid maae de Herrer vel erindre, at der hverken fra min eller fra de andre Herrer Side, som aldeles ville nægte dette Lovforslag deres Stemme, er udtalt, at vi ere imod disse Jernbaneforetagender. Nei, det er kun under den forhaandenværende finantistelle Stilling, da vi staae uden nogen finantistell Veiledning fra Regjeringens Side, og da vi ere ude af Stand til at see klart i vore finantistelle Forhold, medens dog en saadan Klarhed til en vis Grad maa være tilstede til Efteraaret, at vi ere imod, at man indlader sig paa at vedtage en saa almindelig Udvikling af Jernbanenettet som den, hvorom her er Spørgsmaal.

Indenrigsministeren: Hvor trættende det end maa være for det høie Thing at høre gjentaget den ene Gang efter den anden Det og det Samme, skal jeg dog ikke blive træt af, ligesaa ofte som der fremkommer Misforstaaelse af, hvad jeg har udtalt, og navnlig af, hvad jeg har udtalt paa Regjeringens og en fraværende Collegas Vegne, at gjentage, at det er en Misforstaaelse. Det forekommer mig høist besynderligt, naar den ærede sidste Taler atter gjentog, at Finantsministeren havde ladet sig bevæge til at gaae ind paa en Jernbanebygning af et Omfang af 8 Millioner Rigsdaler, derved at der stillebes ham i Udsigt, at man skulde indvinde disse 800,000 Rb., som Egnene i Sjælland og Thyen skulde Statskassen. Jeg har gjentaget, og jeg gjentager atter, at dette er en fuldstændig Bildfarelse. Jeg har aldrig udtalt noget Saa-dant; Sagen er ligefrem og simpelt den, at Finantsministeren, der, som det ærede Medlem bemærkede, ligesaa fuldt som Indenrigsmini-

steren har et Hjertelag for Udviklingen af Jernbanenettet i Danmark, og som synes at have nogen mere Driftighed, end andre finantistelle Capaciteter have med Hensyn til Tilvebringelsen af de fornødne Penge, ikke har reist nogen som helst Indvending mod det af mig forelagte Forslag, der var ligesaa omfattende, men noget dyrere end det, som her er angrebet, nemlig Udvalgets Forslag. Jeg foreslog nøiagtigt den samme Udvidelse af Jernbanenettet i Forbindelse med Søbjerg Havn, men Udvalget foreslaaer, at Summen skal være mindre end den af mig opførte Bygningssum. Hvad Finantsministeren senere har givet sin Indrømmelse til, er, at den Tid, inden hvilken dette Arbejde skal fuldendes, allerede nu fastsættes, og fastsættes til Udløbet af 6 Aar. Dette er altsaa, mine Herrer, den uhyre Indrømmelse, som Finantsministeren har gjort for at faae en Sikkerhed for, at disse 800,000 Rb. eller 1 Million indfløde i Statskassen. Paa Regjeringens Vegne har jeg, som det ærede Medlem bemærkede, udtalt, at Regjeringen og navnlig Finantsministeren Intet havde imod eller ikke vilde modsætte sig Fleertallets Forslag, naar Rigsdagen vilde staae Indenrigsministeren bi ved at skaffe Statskassen dens Tilgodehavende hos iydste og slyndte Amtet og Byer. Dette er, hvad jeg har udtalt paa Regjeringens Vegne. Hvad jeg iøvrigt har udtalt, fremsatte jeg paa egne Vegne, og det forekommer mig ogsaa at ville have været ganske mærkværdigt, om jeg paa Finantsministerens eller nogen anden fraværende Collegas Vegne havde fremsat almindelige Bemærkninger om almindelige Forhold. Jeg har heller ikke paa staaet, at der skulde gives min Betragtning af finantistelle Forhold den Vægt, som saadanne Betragtninger ganske vist maatte have, naar de vare fremkomne som Udtalelser fra Regjeringen i dens Heelhed eller dog idetmindste fra Finantsministeren. Det forekommer mig, at jeg netop ved kun at tale om de finantistelle Vanskeligheder og ved kun at bekæmpe den Modstand, som har reist sig mod Forslaget fra Finantsmænd her i Thinget, som Indenrigsminister, ved ikke at trække Finantsministeren og end mindre den samlede Regjering ind i Spørgsmaalet, har stillet mig paa en Maade,